LIKKUTEI TORAH • SHIR HASHIRIM • MAAMAR 18

צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה...

Go Out and Gaze, O Daughters of Zion

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likkutei-torah/shir-hashirim/18/

1 צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו. ואמרז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] ביום חתונתו זה מתן תורה.

"Go out and gaze, O daughters of Zion, upon King Shlomo, at the crown with which his mother crowned him on the day of his wedding and on the day of the gladness of his heart." And our Sages, of blessed memory, said: "'On the day of his wedding': this is the Giving of the Torah."

להבין מהו לשון צאינה כי מהיכן תצאנה ויציאה זו מה ענינה. הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] לא זז הקב"ה מחבבה לכנסת ישראל עד שקראה אמי.

[We must] understand what the expression "go out" means: for from where are they to go out, and what is this going out about? Now, our Sages, of blessed memory, said: "The Holy One, blessed be He, did not cease to cherish Knesses Yisrael (the Congregation of Israel) until He called her 'My mother.'"

2 ולהבין זה צריך להבין מה שנקרא שם ה' בלשון חכמים תנאים ואמוראים בשם הקב"ה ולמה בחרו חכמים שם זה משאר שמות שיש לו יתי.

And to understand this, we must understand what it means that the Name of G-d is called, in the language of the Sages, the Tannaim and Amoraim [the Sages of the Mishnah and of the Gemara], by the name "the Holy One, blessed be He," and why the Sages chose this name over the other names that He has, may He be blessed.

אך הענין כי פי' וביאור מלת קדוש בוי"ו שהוי"ו מורה על המשכה שהיא המשכת קדושתו יתי להיות ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסוכ"ע שהוא המשכה והארה בעלמא שאין ערוך אליו יתי

But the explanation is this. The meaning and explanation of the word "kadosh" (holy) with a vav is that the vav indicates a drawing down: the drawing down of His holiness, may He be blessed, to become the light that fills all worlds (memalei kol almin) and the light that encompasses all worlds (sovev kol almin). This is merely a drawing down and a radiance, which bears no comparison to Him, may He be blessed,

כי הוא אחדות פשוט והנבראים המה בעלי גבול

for He is simple oneness, while the created beings are limited.

ואפילו נבראים עליונים אלף אלפין ורבי רבבן היש מספר לגדודיו שהם בבחינת אין מספר ואין סוף מ"מ הרי הם בבחינת התחלקות אלא שההתחלקות הוא בתוספת ורבוי עד אין קץ ותכלית.

And even the higher created beings, "a thousand thousands and ten thousand times ten thousand," of whom [it is asked,] "Is there any number to His troops?" — who are in the category of "no number" and "no end" — nevertheless are in a state of division; only that the division goes on adding and multiplying without end or limit.

משא"כ בא"ס ב"ה בעצמו ובכבודו לא שייך כל זה כי הוא יתי אחדות פשוט בתכלית הפשיטות

Whereas to the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself, in His glory, none of this applies, for He, may He be blessed, is simple oneness, utterly simple;

אלא שנמשך המשכה והארה מצומצמת בכדי שיהיו העולמות והנבראים יכולים לקבל כאו"א [כל אחד ואחד] לפי מדרגתו ומ"מ הארה והמשכה ההיא נקי בחינת קדוש ומובדל

only that a contracted drawing down and radiance is drawn forth, so that the worlds and the created beings can receive [it], each and every one according to its rank. And nevertheless, that radiance and drawing down is called the level of "holy" (kadosh) and set apart,

כי הארה והמשכה זו אינה כדמיון הנשמה המתפשטת בתוך הגוף להחיותו ולקיימו שהיא מתפעלת ממקרי הגוף לפי שהיא מלובשת ממש בתוך הגוף.

for this radiance and drawing down is not like the soul that spreads within the body to give it life and sustain it, which is affected by what happens to the body, because it is actually enclothed within the body.

שהרי כשמתלבשת במחשבה אחת היא נתפסת ומוקפת בה עד שאינה יכולה להתלבש במחשבה אחרת.

For when it is enclothed in one thought, it is held and enclosed by it, until it cannot be enclothed in another thought.

משא"כ ההארה וההמשכה שממנו יתברך להחיות ולהוות עולמות רבים ונבראים עד אין קץ ותכלית ברבוי התחלקות מדרגות רבות ושונות וכולם אין דעותיהם שוות ואין מחשבותיהם שוין זה לזה

This is not so with the radiance and drawing down from Him, may He be blessed, to give life to and bring into being many worlds and created beings without end or limit, in a great multiplicity of division into many and various ranks; all of them have minds that are not alike and thoughts that are not the same as one another,

ואין מחשבה ודעה אחת תופסת ומקפת את החיות הנמשך בה להטריד ולבלבל שלא יתלבש במחשבה ודעה אחרת

and no one thought or mind holds and encloses the life-force (chayus) drawn into it so as to occupy and confound [it], so that it would not be enclothed in another thought and mind.

לפי שהארה והמשכה זו אינה אלא בבחינת השגחה בעלמא

For this radiance and drawing down is only in the manner of mere providence

(פי' עם היות שהיא השגחה פרטית על כל דרכי איש ועלילות מצעדי גבר אך אין זה כידיעת האדם שכשרוצה לידע איזו דבר הנה ידיעתו מלובשת באותו דבר הידוע. אבל בו יתי אינו כן אלא ע"ד הכל גלוי וידוע לפניו וכמ"ש מזה בד"ה רני ושמחי בפי מקץ וע"פ ארדה נא ואראה בפי וירא)

(that is: although it is individual providence over all of a man's ways and the deeds of a person's steps, this is not like human knowledge, where, when a person wants to know some thing, his knowledge is enclothed in that known thing; but with Him, may He be blessed, it is not so; rather, it is in the manner of "all is revealed and known before Him," as is explained on this in the discourse beginning "Sing and rejoice" in Parshas Miketz, and on [the verse] "I will go down now and see" in Parshas Vayera);

ואינה נתפסת ומלובשת ממש בתוך הנבראים רק צופה ומביט עד סוף כל הדורות בסקירה אחת וכמ"ש היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם

and it is not held and actually enclothed within the created beings, but only looks and gazes to the end of all generations in a single glance, as it is written, "He who fashions their hearts together, who understands all their deeds."

ולכן נק' ההארה וההמשכה ההיא בחי' קדוש ומובדל אלא שהוא קדוש בוי"ו שמורה על המשכה שהיא המשכת ההשגחה וסקירה אחת.

Therefore that radiance and drawing down is called the level of "holy" and set apart; only that it is "kadosh" with a vav, which indicates a drawing down: the drawing down of providence and of the single glance.

וזהו ענין המלאכים שאומרים ג"פ [ג' פעמים] קדוש עד שאומרים הוי' צבאות אות הוא בצבא דילי' [דיליה] כו'

And this is the matter of the angels, who say "Holy" three times until they say "Havayah Tzevaos" (of Hosts): "He is a sign (os) in His host (tzava)," etc.

וזהו אין קדוש כהוי' ופי' בזהר פ' תזריע (דמ"ג א') דכמה קדישין נינהו כו' ולאו קדישין כהוי' ע"ש.

And this is [the meaning of] "There is none holy like Havayah." And it is explained in the Zohar, Parshas Tazria (43a): "For how many holy ones there are, etc., but they are not holy like Havayah"; see there.

והענין כי שם הוי' היינו שמהוה את הכל ואע"פ [ואף על פי] שמהוה את הכל אעפ"כ [אף על פי כן] הוא קדוש ומובדל מהם בבחי' [בביה] סוכ"ע ואינו כדמיון הנשמה כו' כנ"ל.

And the explanation is: the Name Havayah means that He brings everything into being (mehaveh); and although He brings everything into being, nevertheless He is holy and set apart from them, in the level of the light that encompasses all worlds, and is not like the soul, etc., as mentioned above.

3 ולכן בחינת קדוש כזה לא נמצא בכל בחינות קדישין דלעילא מפני שבכל סדרי ההשתלשלות מי שנקרא קדוש שהוא מובדל מאיזו דבר לא ימצא בו ההפכי היינו ההתפשטות והאחזה בדבר שהוא קדוש ומובדל ממנו.

Therefore such a level of "holy" is not found among all the levels of the holy ones above. For in all the orders of the chain of descending worlds (hishtalshelus), whatever is called "holy," in that it is set apart from some thing, will not have in it the opposite, namely, extending into and taking hold in the thing from which it is holy and set apart.

משא"כ למעלה באור א"ס ב"ה הסוכ"ע שהוא קדוש ומובדל ואעפ"כ [ואף על פי כן] הוא דוקא המהוה כל העולמות

This is not so above, with the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, the light that encompasses all worlds (sovev kol almin): it is holy and set apart, and nevertheless it is precisely what brings all the worlds into being.

שעיקר החיות וההתהוות הוא מבחינת המקיף וכמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] ס"פ כ"ג וס"פ מ"ח וכ"ה בע"ח [בעץ חיים] שהמקיף מצחצח הכלי מבחוץ כו' ועמ"ש בד"ה יביאו לבוש מלכות. ולכן אין קדוש כהוי'.

For the main life-force and coming into being is from the level of the encompassing [light] (the makif), as is explained in Sefer Shel Beinonim (Tanya), at the end of chapter 23 and at the end of chapter 48; and so it is in Etz Chaim, that the encompassing [light] polishes the vessel from outside, etc. And see what is written in the discourse beginning "Let them bring royal apparel." And therefore, "There is none holy like Havayah."

וזהו דאיהו תפיס בכולהו עלמין ע"י שסוכ"ע ומהוה ומחיה אותם ע"י"ז מאין ליש ועכ"ז [ועם כל זה] לית מאן דתפיס ביה והוא קדוש ומובדל כו':

And this is [the meaning of] "He grasps all the worlds": through His encompassing all worlds, and thereby bringing them into being and giving them life from nothing to something; and even so, "there is none who grasps Him," and He is holy and set apart, etc.

4 ב והנה כתיב שאו ידיכם קדש וברכו את הוי' כי המשכת קדוש להיות הוי' צבאות צריכה ברכה והמשכה תמיד בכל דור ודור שלא יסתלק החיות מפני הדור שאינו ראוי לכך.

2. Now, it is written, "Lift up your hands [to] Kodesh (the Holy) and bless Havayah." For the drawing down of "kadosh" to become "Havayah Tzevaos" (of Hosts) requires blessing and drawing down constantly, in each and every generation, so that the life-force not withdraw because of a generation that is not worthy of it.

וצריכים להמשיך מחדש המשכת קדושתו יתברך וברכה והמשכה זו היא מבחינת קדש העליון שהוא למעלה מעלה מבחינת קדוש בוי"ו שהוא ענין ההמשכה להיות ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסוכ"ע.

And one must draw down anew the drawing down of His holiness, may He be blessed; and this blessing and drawing down is from the level of the supernal Kodesh, which is far, far above the level of "kadosh" with a vav, which is the drawing down to become the light that fills all worlds (memalei kol almin) and the light that encompasses all worlds (sovev kol almin).

משא"כ קדש בלא וי"ו אינו בגדר עלמין כלל והוא למעלה מעלה מבחינת ממכ"ע [ממלא כל עלמין] ומבחינת סוכ"ע ועליו נאמר אם צדקת מה תתן לו ורבו פשעיך מה תעשה לו

Whereas "kodesh" without a vav is not within the bounds of worlds at all, and it is far, far above the level of the light that fills all worlds and the level of the light that encompasses all worlds. And of it is said, "If you are righteous, what do you give Him? And [if] your transgressions are many, what do you do to Him?"

שאין העוונות פוגמים שם כלל ומשם נמשך שפע ברכה והמשכה להיות המשכת אור א"ס ב"ה בנבראים גם שלא לפי מעשיהם

For sins do not blemish there at all. And from there flows an abundance of blessing and drawing down, so that the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is drawn into the created beings even when it is not in accordance with their deeds.

וזהו לשון הקב"ה שהקדוש בו"י שהוא ענין ההמשכה להוות ולהחיות הנבראים הוא ברוך ונמשך מקדש העליון תמיד בכל דור ודור.

And this is [the meaning of] the expression "the Holy One, blessed be He" (HaKadosh Baruch Hu): that "the Holy One," "kadosh" with a vav, which is the drawing down to bring into being and give life to the created beings, is blessed and drawn down from the supernal Kodesh constantly, in each and every generation.

אך הגורם להשפיע שפע ברכה והמשכה מקדש העליון להיות קדוש בו"י הם ישראל ע"י שאו ידיכם קדש.

But those who cause an abundance of blessing and drawing down to flow from the supernal Kodesh to become "kadosh" with a vav are Israel, through "Lift up your hands [to] Kodesh."

5 והענין כי ידיכם ב' ידים הם ב' פסוקים הראשונים שבק"ש [שבקריאת שמע] שמע ישראל וברוך שכמל"ו [שם כבוד מלכותו לעולם ועד] שהם צריכים כוונת הלב לעכב והם יחודא עילאה ויחודא תתאה.

And the explanation: "your hands," two hands, are the first two verses of the Shema, "Hear, O Israel" and "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever," which require the heart's intent as indispensable; and they are the higher unity (yichuda ila'ah) and the lower unity (yichuda tata'ah).

יחודא עילאה למסור נפשו באחד במס"נ [במסירות נפש] ממש שתשתפך נפשו להיות בטילה ונכללת באור א"ס ב"ה ומיוחדת במאצילה ב"ה כמו שהיתה קודם שירדה לעוה"ז

The higher unity is to give over one's soul in "One" (echad) with actual self-sacrifice (mesirus nefesh), so that one's soul pours itself out to be nullified and included in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, and united with its Emanator, blessed be He, as it was before it descended into this world.

כי בהתבוננותה באחד בבחינת יחודא עילאה איך שהוא אחד ממש שהוא לבדו הוא ואין עוד מלבדו. אי לזאת תכלה ותכסוף הנפש לצאת מנרתקה הוא מאסר הגוף כו'.

For when it contemplates "One" in the manner of the higher unity, how He is truly one, that He alone is, and "there is nothing else besides Him," therefore the soul will pine and yearn to leave its sheath, which is the prison of the body, etc.

6 ויחודא תתאה היא בחינת בע"כ [בעל כרחך] אתה חי דהיינו אחר שכבר נמשך שם כבוד מלכותו להיות מלכות כ"ע [כל עלמין] להוות מאין ליש דוקא ומוכרח להיות יש גשמי יהיה בבחינת ביטול היש שיהא היש בטל ונכלל גם כן באור א"ס ב"ה

And the lower unity is the level of "against your will you live": that is, since the Name of the glory of His kingdom has already been drawn down to be the kingship of all worlds, to bring into being specifically from nothing to something, and there must be a physical something (yesh), it should be in the state of the nullification (bittul) of the something, so that the something too is nullified and included in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He,

בקיום עוצם עיניו מראות ברע ובשמירתו ממחשבות והרהורים אשר לא להי' המה ולא תתורו אחרי לבבכם כו' (ועמ"ש מענין זה בד"ה שיר השירים).

[This is] by fulfilling "he shuts his eyes from seeing evil," and by guarding himself from thoughts and musings that are not for G-d, and "Do not stray after your heart," etc. (And see what is written on this subject in the discourse beginning "The Song of Songs.")

וב' בחינות אלו הם הן ב' ידים כי דרועא ימינא וימינו תחבקני כאדם החובק את חבירו שלא יזוז ממנו אנה ואנה.

And these two levels are the two hands. For the right arm [is as in] "and His right hand embraces me," like a person who embraces his friend so that he will not move from him this way or that.

וכך הוא ענין יחודא עילאה בחינת יחוד ממש במאציל העליון ב"ה כלה שארי ולבבי כו'

And so is the matter of the higher unity: the level of true union with the supernal Emanator, blessed be He, [as in] "My flesh and my heart pine away," etc.

ובחינת יחודא תתאה היא בחינת דרועא שמאלא בחינת גבורות שמאחר שרואה גשמיות העולם ליש דבר נפרד צריך להיות בבחי' התגברות מאוד הן בסור מרע עוצם עיניו כו' והן בבחינת ועשה טוב יותר מטבעו ורגילותו וכמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו]

And the level of the lower unity is the level of the left arm, the level of the gevuros (restraint): since one sees the physicality of the world as a something, a separate thing, one must be in a state of great self-mastery (hisgabrus), both in "turn away from evil," "he shuts his eyes," etc., and in "do good," beyond his nature and habit, as is explained in Sefer Shel Beinonim (Tanya), chapter 15.

ובי׳ בחינות ידים אלו הן בחינת נשיאות והעלאה לקדש העליון להיות בטל ונכלל באור א״ס ב״ה ממש שאינו בגדר עלמין כלל למעלה מבחי׳ ממלא ומבחינת סובב

And these two levels of hands are the level of lifting up and raising to the supernal Kodesh, to be nullified and included in the Infinite Light, blessed be He, itself, which is not within the bounds of worlds at all, above the level of the light that fills (memalei) and the level of the light that encompasses (sovev).

ועי״ז וברכו את ה׳ להיות נמשך שפע ברכה והמשכה להיות גילוי אור א״ס ב״ה מלמעלה למטה

And through this, "and bless Havayah": that an abundance of blessing and drawing down be drawn, so that there be a revelation of the Infinite Light, blessed be He, from above to below.

וכמו שכתוב אם ישים אליו לבו אזי רוחו ונשמתו אליו יאסוף רוחו ונשמתו הן הן חיות ואור א״ס ב״ה בחינת קדוש אליו יאסוף להיות גילוי אור א״ס ב״ה גם למטה

As it is written, "If he sets his heart to Him," then "His spirit and His breath He will gather to him": "His spirit and His breath" are the life-force and the light of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, the level of "kadosh"; "He will gather to him": that there be a revelation of the Infinite Light, blessed be He, below as well.

וזהו לא זז מחבבה עד שקראה אמי שכמו שהאם מברכת את בנה עד״מ כך ישראל מברכין לאביהם שבשמים כביכול

And this is [the meaning of] "He did not cease to cherish her until He called her 'My mother'": just as a mother blesses her son, by way of analogy, so Israel bless, as it were, their Father in heaven;

שהם הממשיכים בחינת קדוש להיות הוי׳ צבאות מקדש העליון ע״י נשיאות ידיהם ביחו״ע [ביחודא עילאה] ויחו״ת [ויחודא תתאה]

for it is they who draw down the level of "kadosh" to become "Havayah Tzevaos" from the supernal Kodesh, through the lifting up of their hands in the higher unity and the lower unity.

וזהו שארז״ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] הקב״ה קראה אמי פי׳ בחינת קדוש בוי״ו המורה על ההמשכה קרא לכנסת ישראל אמי שהם הממשיכים כנ״ל ועיין בזהר ויקרא (די״ג ע״א):

And this is what our Sages, of blessed memory, said: "The Holy One, blessed be He, called her 'My mother.'" That is: the level of "kadosh" with a vav, which indicates the drawing down, called Knesses Yisrael (the Congregation of Israel) "My mother," for it is they who draw [it] down, as mentioned above. And see the Zohar, Vayikra (13a).

7 ג והנה המשכה זו דרך כלל היא מ"ש והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך הדברים האלה היא המשכת התורה שהיא מבחי' אנכי ממש מצוך לשון התקשרות

3. Now, this drawing down, in general, is what is written, "And these words which I (Anochi) command you (metzavecha) shall be": "these words" are the drawing down of the Torah, which is from the level of Anochi ("I") itself; "command you" (metzavecha) is an expression of bonding.

והיא המשכת ח"ע [חכמה עילאה] כי אורייתא מחכמה נפקת והיא בחי' יו"ד של שם הוי' שבה מתלבש אור א"ס ב"ה ממש כידוע.

And it is the drawing down of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), for "the Torah comes forth from Chochmah (wisdom)"; and it is the level of the yud of the Name Havayah, in which the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself is enclothed, as is known.

אך דרך פרט הנה איתא בכוונת ק"ש [קריאת שמע] שע"י רמ"ח תיבין שבק"ש [שבקריאת שמע] ממשיכים בחי' רמ"ח אברי' [אברים] עילאין לבחי' אדם העליון ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כו' להמשיך בחי' אדם כו'.

But in particular, it is stated in the kavanah (intention) of the Shema that through the 248 words in the Shema one draws down the level of the 248 supernal limbs to the level of the supernal Man (Adam), [as in] "And upon the likeness of the throne, a likeness like the appearance of a man," etc., to draw down the level of "man," etc.

8 והגם שא"א לבאר להשכיל היטב דבר זה בפרטיות כי אין לו דמות הגוף כו' ח"ו [חס ושלום]. אך מ"מ מאחר שכך דברה תורה בדרך משל ומליצה יש לנו רשות לדבר בם.

And although it is impossible to explain this matter in detail so that it is well understood, for "He has no bodily form," etc., G-d forbid, nevertheless, since the Torah spoke in this way, by way of parable and figure of speech, we have permission to speak of them.

ולהבין משל ומליצה אפס קצהו.

And [now], "to understand the parable and figure," [at least] "the edge of it."

9 וגם רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] אמרו מעלה אני עליכם כאילו עשאוני. והענין כי הנה כתיב ביעקב ויקרא שמו ישראל ופי' ישראל לי ראש שישראל הם העושים בחינת ראש להקב"ה כביכול

And our Sages, of blessed memory, also said: "I account it to you as though you had made Me." And the explanation: it is written of Yaakov, "And He called his name Israel (Yisrael)"; and the meaning of Yisrael is li rosh, "a head for Me": that Israel are the ones who make the level of a head for the Holy One, blessed be He, as it were.

דהיינו עד"מ כמו שיש בראש מוחין חב"ד [חכמה בינה ודעת] ועצם הגולגלת החופף על המוחין כך ישראל הם הממשיכים בחינת מוחין חכמה מוחא איהו מחשבה מלגאו היא המשכת התורה המלובשת בגשמיות שהוא בחינת ח"ע [חכמה עילאה] לא ידע אנוש ערכה

That is, by way of analogy: just as in the head there is the intellect (mochin), Chochmah (wisdom), Binah (understanding) and Daas (knowledge), and the bone of the skull, which covers over the mochin, so Israel are the ones who draw down the level of the mochin: "Chochmah is the brain; it is thought within." This is the drawing down of the Torah enclothed in physicality, which is the level of the higher Chochmah, [of which it is said,] "Man does not know its worth."

שלפי פשוטו הנה כל המקרא תנ"ך [תורה נביאים כתובים] הוא מלא כמעט בסיפורי מעשיות (ועיין בזהר בהעלותך קמ"ט ב' קנ"ב א')

For according to its plain meaning, all of Scripture, the Tanach, is filled almost entirely with narratives (and see the Zohar, Beha'aloscha, 149b, 152a);

וגם תשבע"פ [תורה שבעל פה] הלכות שרשן ויסודותן מח"ע [מחכמה עילאה] שהיא חכמה נפלאה שאין שכל אנושי משיג טעמי תורה וההלכות

and the Oral Torah too, the halachos [laws]: their root and foundations are from the higher Chochmah, which is a wondrous wisdom, so that human intellect does not grasp the reasons of the Torah and of the halachos.

ואפילו ע"פ קבלה מפי סופרים ומפי ספרים הנה מעט אשר נמצא כתוב אצלנו ואפי' [ואפילו] במועט זה אין די באר פרטיות כל הענינים לעומקם ולאשורם

And even according to Kabbalah, from the mouths of sages and from the mouths of books, only a little is found written with us; and even in this little there is not enough to explain the particulars of all the matters in their depth and accuracy.

והמשכה זו שמחכמה עילאה להתלבש בגשמיות הענינים כמו תרומות ומעשרות וסיפורי מעשיות שבתנ"ך [שבתורה נביאים כתובים] וגם התלבשות אור א"ס בחכמה

And this drawing down, from the higher Chochmah, to be enclothed in the physicality of things, such as terumos and maasros [the priestly portions and the tithes of produce] and the narratives in the Tanach, and also the enclothing of the Infinite Light (Or Ein Sof) in Chochmah,

שחכמה עילאה הגם שהיא לא בחכמה ידיעא אך מאחר שהיא בחינת חכמה והשגה אלא שהיא השגה נפלאה שאינה מושגת לשכל הנבראים רחוקה היא מאד מאור א"ס ב"ה ממש שהוא רם ונשא לאין קץ וכו'

for the higher Chochmah, although it is "not with a known wisdom," yet since it is the level of wisdom and comprehension, only that it is a wondrous comprehension that cannot be grasped by the intellect of created beings, it is very far from the Infinite Light, blessed be He, itself, which is exalted and lofty without end, etc.;

תלויה בישראל למטה ע"י בחינת שאו ידיכם קודש ביחו"ע [ביחודא עילאה] ויחו"ת [ויחודא תתאה] ואח"כ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך כו' שע"ז ממשיכים להיות גילוי אור א"ס ב"ה ממש בחכמה כו'

[This drawing down] depends on Israel below, through the level of "Lift up your hands [to] Kodesh," in the higher unity (yichuda ila'ah) and the lower unity (yichuda tata'ah), and afterwards, "And these words which I command you shall be," etc.; for through this they draw down, so that there is a revelation of the Infinite Light, blessed be He, itself in Chochmah, etc.

ובחינת עצם הגולגלת החופף על הראש הוא בחינת הרצון שלמעלה מהמוחין כי הרצון הוא למעלה מטעם ודעת המושג ומובן (ועמ"ש מזה בד"ה תקעו בחד שופר)

And the level of the bone of the skull that covers over the head is the level of the will (ratzon) that is above the mochin, for the will is above reason and knowledge that is grasped and understood (and see what is written on this in the discourse beginning "Blow the shofar at the New Moon").

וזה ממשיכים ישראל ע"י בחינת ביטול רצון שיש לכל אחד ואחד מישראל בחינה זו בטל רצונך כו'

And Israel draw this down through the level of the nullification of the will (bittul ratzon), for each and every one of Israel has this level, "Nullify your will," etc.

הגם שאין לו השגה בתורה וגם אין לו התבוננות גדולה בנפשו המשכלת ומתבוננת בגדולת ה' אשר לא יכול להרחיב ולהעמיק שכלו ובינתו מ"מ ע"י ביטול רצון פשוט בלי טעם ודעת ממשיך רצון העליון ב"ה

Even though he has no comprehension of Torah, and also has no great contemplation in his intellectual soul, contemplating the greatness of G-d, for he cannot broaden and deepen his intellect and understanding, nevertheless, through simple nullification of the will, without reason and knowledge, he draws down the supernal will, blessed be He,

כמאמר יהי רצון עושים רצונו של מקום להיות המשכת ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסוכ"ע

as in the saying "May there be will" (yehi ratzon), [and] "they do (osim) the will of the Omnipresent," so that there be a drawing down of the light that fills all worlds (memalei kol almin) and the light that encompasses all worlds (sovev kol almin).

וגם חסד דרועא ימינא ממשיכים ישראל ע"י צדקה וחסד שעושים למטה וגבורה דרועא שמאלא ע"י התגברות האדם נגד רצונו וטבעו הנמשך מנפש הבהמית ותפארת גופא היא מדת הרחמנות המו מעי לו

And Chesed (kindness) too, "the right arm," Israel draw down through the charity and kindness that they do below; and Gevurah (restraint), "the left arm," through a person's overcoming (hisgabrus) his will and his nature, which come from the animal soul; and Tiferes (beauty), "the torso," is the attribute of compassion, "My innards stir for him."

והנה רחמנות היא בחי' התפעלות שהיא רחוקה מאד מאור א"ס ב"ה שהוא אחדות פשוט ובחי' רחמים פשוטים

Now, compassion is a state of being moved, which is very far from the Infinite Light, blessed be He, which is simple oneness and the level of simple compassion;

אלא שישראל ממשיכי' [ממשיכים / ממשיכין] להיו' [להיות] התלבשות אור א"ס ב"ה במדת הרחמנות ע"י פסוד"ז [פסוקי דזמרה] במה שמשבחים ומהללים אותו ית'

only that Israel draw down so that there be an enclothing of the Infinite Light, blessed be He, in the attribute of compassion, through Pesukei deZimra (the Verses of Praise), in that they laud and praise Him, may He be blessed.

שעי"ז מעוררים למעלה להמשיך אור א"ס למטה להתלבש במדת רחמנות ולהיות בבחי' המו מעי לו ובחי' נצח והוד תרין שוקין ממשיכים ע"י בחי' ניצוח שבישראל

For through this they arouse above, to draw down the Infinite Light below, to be enclothed in the attribute of compassion and to be in the state of "My innards stir for him." And the levels of Netzach (victory) and Hod (splendor), "the two legs," they draw down through the quality of victory (nitzuach) in Israel,

דהיינו שעושה גם נגד רצונו ושכלו רק בדרך אתכפיא בלי טעם ודעת והיא עבודת האדם לכל היום גם אחר התפלה שחולפת ועוברת האהבה ורצון שמחמת ההתבוננות מ"מ נשאר רשימו קצת

that is, that one acts even against his will and his reason, only by way of subjugation (iskafya), without reason and knowledge. And this is a person's service for the whole day, even after the prayer, when the love and desire that came from the contemplation pass and are gone; nevertheless, some impression (reshimu) remains,

דהיינו ההסכמה שעלה במוסכם אצלו לילך בדרך טובים ולהתרחק מן הרע ומחמת זה יש לו בחי' ניצוח גם בלי טעם ודעת

namely, the resolve that has become settled with him to walk in the way of the good and to keep far from evil; and because of this he has the quality of victory even without reason and knowledge.

וגם בחי' הודיה מודים אנחנו לך להיות בטל לרצון העליון ב"ה ולהתגבר נגד תועבת ה' אשר שנא

And also the quality of acknowledgment (hodayah), "We acknowledge You" (modim anachnu lach): to be nullified to the supernal will, blessed be He, and to overcome [oneself] against "the abomination of Havayah, which He hates."

ולכן נקרא בחי' נצח והוד תרין שוקין כמו בחי' שוקיים עד"מ שאין בהם גילוי טעם ודעת.

And therefore the levels of Netzach and Hod are called "the two legs," like legs, by way of analogy, in which there is no revelation of reason and knowledge.

וזהו וגם נצח ישראל לא ישקר שבחי' נצח אינה חולפת ועוברת כו' (ועמ"ש מזה בד"ה אלה מסעי ובאגה"ק [ובאגרת הקודש] ד"ה להבין משל ומליצה)

And this is [the meaning of] "And also the Eternal One (Netzach) of Israel does not lie": that the quality of Netzach does not pass and go, etc. (And see what is written on this in the discourse beginning "These are the journeys," and in Iggeres HaKodesh, the section beginning "To understand the parable and figure.")

ובחי' יסוד סיומא דגופא אות ברית קדש הוא בחי' התקשרות ע"י התקשרות ודביקות ישראל באלקים חיים שלא למשוך אחר חומריות גופו וחומריות העולם.

And the level of Yesod (foundation), "the end of the body, the sign of the holy covenant," is the level of bonding, through the bonding and cleaving of Israel to the living G-d, not to be drawn after the materiality of his body and the materiality of the world.

ובחי' מלכות פה ע"י עסק התורה בפה ודברי אשר שמתי בפיך וכל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו.

And the level of Malchus (sovereignty), "the mouth," [is drawn down] through occupying oneself with Torah with the mouth, "And My words which I have put in your mouth," and "Whoever reads and studies, the Holy One, blessed be He, reads and studies opposite him."

וזהו ענין המשכת בחי' אדם העליון שיעור קומה שלמעלה שהן ע"ס [עשר ספירות] העליונות ע"י עשר כחות הנפש

And this is the drawing down of the level of the supernal Man (Adam), the "measure of stature" (shiur komah) above, which are the supernal Ten Sefiros, through the ten powers of the soul,

שבהן ועל ידן נמשך אור א"ס ב"ה להתלבש בע"ס [בעשר ספירות] העליונות כו' ולכן קרא הקב"ה לכנס"י [לכנסת ישראל] אמי:

in which and through which the Infinite Light, blessed be He, is drawn down to be enclothed in the supernal Ten Sefiros, etc. And therefore the Holy One, blessed be He, called Knesses Yisrael (the Congregation of Israel) "My mother."

10 ד אך בעטרה שעטרה לו אמו עטרה היא בחינת כתר מלכות שהיא למעלה מגוף המלך (כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שכ"ב ספי"ו שהכתר אינו מכלל גופו כו')

4. But [as for] "with the crown (atarah) with which his mother crowned him": the crown is the level of the royal crown (keser malchus), which is above the body of the king (as is written in Etz Chaim, Sha'ar (Gate) 22, end of chapter 6, that the crown is not part of his body, etc.);

עד"מ שמכתירין אותו באבנים טובות שעם היות שהאבנים הן דומם מכל מקום לפי שהן טובות ומאירות נעשין לו כתר על ראשו.

by way of analogy, they crown him with precious stones: for although the stones are inanimate, nevertheless, because they are precious and shining, they become a crown on his head.

וכך עד"מ על ידי אותיות התורה המלובשות בגשמיות תרומות ומעשרות כו' נעשה בחי' כתר למעלה

And so, by way of analogy, through the letters of the Torah that are enclothed in physical things, terumos and maasros, etc., the level of Keser (the Crown) is made above

(ועמ"ש מענין זה בד"ה נר חנוכה מצוה להניחה כו' משמאל כדי שתהא מזוזה מימין בפ' מקץ)

(and see what is written on this subject in the discourse beginning "The Chanukah lamp: it is a mitzvah to place it, etc., on the left, so that the mezuzah is on the right," in Parshas Miketz).

והענין כי הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע באו מלאכי השרת וקשרו להם שני כתרים א' כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע.

And the explanation: our Sages, of blessed memory, said that when Israel put "we will do" before "we will hear," the ministering angels came and tied two crowns on them, one corresponding to "we will do" and one corresponding to "we will hear."

וביאור הדבר כי הנה פי' וביאור מלת נשמע הוא להיות בטל לדבר תורה המדברת בפיו שהיא רצונו וחכמתו יתברך כאלו שומע שהשכינה מדברת מתוך גרונו כמ"ש תען לשוני אמרתך

And the explanation of the matter: the meaning and explanation of the word "we will hear" (nishma) is to be nullified to the word of Torah that speaks in one's mouth, which is His will and wisdom, may He be blessed, as though he hears the Shechinah (Divine Presence) speaking from within his throat, as it is written, "My tongue shall answer Your word."

וזהו השמע לאזניך מה שאתה מוציא מפיך דהיינו בחי' אתה הוא המוציא כו'

And this is "Let your ears hear what you (atah) bring forth from your mouth": that is, the level of "You" (Atah) is the one who brings forth, etc.

והקדימו לזה בחינת נעשה להיות בטל לבעל הרצון הוא אור א"ס ב"ה לבדו בעצמו שעל ידי ביטול זה נמשך בחי' נשמע המשכה מלמעלה למטה כי רוח אייתי רוח ואמשיך רוח.

And before this they put the level of "we will do": to be nullified to the Master of the will, who is the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, alone, Himself; for through this nullification the level of "we will hear" is drawn down, a drawing down from above to below, for "spirit brings spirit and draws down spirit."

11 וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] כל האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לו והיינו כי אין התורה שייכה אליו ואינה נמשכת לו מאור א"ס ב"ה אלא על ידי בחינת ביטול רצון לגמרי להי' לבדו להיות בטל ונכלל באור א"ס ב"ה ממש

And this is what our Sages, of blessed memory, said: "Whoever says, 'I have nothing but Torah,' does not have even Torah." That is: the Torah does not belong to him and is not drawn down to him from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, except through the level of complete nullification of the will to G-d alone, to be nullified and included in the Infinite Light, blessed be He, itself.

וביטול רצון שבבחי' נעשה ובבחי' נשמע נק' כתרים

And the nullification of the will in the level of "we will do" and in the level of "we will hear" is called "crowns"

(ועמ"ש בד"ה כי עמך מקור חיים בענין וגלה על ראשה כו' וע' בזהר פ' צו דל"ד ע"ב)

(and see what is written in the discourse beginning "For with You is the source of life," on the subject of "and its bowl (gulah) upon its head," etc.; and see the Zohar, Parshas Tzav, 34b).

וכך עד"מ למעלה נקרא בחי' כתר בחינת ביטול רצון כביכול שמבטל רצונו העליון ב"ה שהוא בלתי סוף ובלתי תכלית להיות לו רצון בתורה ומצות שהוא יתי' רם ונשא מרצון זה וכמ"ש אם צדקת כו'

And so, by way of analogy, above, the level of the nullification of the will, as it were, is called the level of Keser (the Crown), in that He nullifies His supernal will, blessed be He, which is without end and without limit, to have a will in Torah and mitzvos; for He, may He be blessed, is exalted and lofty above this will, as it is written, "If you are righteous," etc.

רק רצון זה המלובש בתורה ומצות הוא חסד וצדקה אשר עשה אלקים לנו וזהו תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק

Rather, this will that is enclothed in Torah and mitzvos is a kindness and a charity (tzedakah) that G-d has done for us. And this is "My tongue shall answer Your word, for all Your commandments are righteousness (tzedek)."

ולכן כל המצות נקראות בשם צדקה וכתיב וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות את כל המצוה הזאת שכל המצות הן צדקה וחסד אשר המשיך הי' בהן את רצונו העליון שהוא בלתי סוף ובלתי תכלית

Therefore all the mitzvos are called by the name tzedakah, and it is written, "And it shall be tzedakah for us if we take care to do all this commandment": for all the mitzvos are tzedakah and kindness, in which G-d drew down His supernal will, which is without end and without limit.

והגורם המשכה זו וצדקה וחסד זה הוא עסק התורה בבחינת ביטול רצון וכמ"ש ודברי אשר שמתי בפיך

And what causes this drawing down, and this tzedakah and kindness, is occupying oneself with Torah in the manner of nullification of the will, as it is written, "And My words which I have put in your mouth."

הגם כי זאת התורה אדם שהתורה היא בחי' אדם דאורייתא מחכמה נפקת. מ"מ היינו בבחי' יציאתה מההעלם אל הגילוי.

Although [it is written,] "This is the Torah: a man (adam)," [meaning] that the Torah is the level of "man," for "the Torah comes forth from Chochmah (wisdom)"; nevertheless, this is in the level of its coming forth from concealment into revelation.

אבל שרשה ויסודתה העליון שממנו לוקחה כתיב וממדבר מתנה מדבר היא בחי' עליונה למעלה מעלה מבחי' אדם כי במדבר כתיב אשר לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם

But of its supernal root and foundation, from which it was taken, it is written, "And from the desert (midbar), a gift (mattanah)": the desert is a supernal level, far, far above the level of "man"; for of the desert it is written, "where no man (ish) passed through and no human (adam) dwelt."

כי בחי' איש הוא מ"ש ה' איש מלחמה מלחמה להוי' בעמלק דהיינו כשכבר נמשך בבחי' הוי' אחר המשכת ג"פ [ג' פעמים] קדוש בוי"ו.

For the level of "man" (ish) is what is written, "Havayah is a man (ish) of war," "a war for Havayah against Amalek": that is, when [the light] has already been drawn into the level of Havayah, after the drawing down of the three times "kadosh" with a vav.

אבל במקורו ושרשו באור א"ס ב"ה ממש נקרא בחי' מדבר אשר לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם שהוא למעלה מעלה מבחינת אדם

But in its source and root, in the Infinite Light, blessed be He, itself, it is called the level of "desert," "where no man (ish) passed through and no human (adam) dwelt," which is far, far above the level of "man"

(וע' בספ"ד [בספרא דצניעותא] בזהר תרומה דקע"ז א' ובזהר הרקיע שם) ומשם נמשך להיות בחינת כתר על הראש ומוחין שהוא למעלה מעלה מבחי' הראש ומוחין:

(and see the Sifra deTzniusa, in the Zohar, Terumah, 177a, and the Zohar HaRakia there); and from there it is drawn down to be the level of a crown upon the head and the intellect (mochin), which is far, far above the level of the head and the mochin.

12 וזהו צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה כי הנה ענין מלך שלמה. מלך שהשלום שלו וכתיב שלמה בה"א [באות ה"א].

And this is [the meaning of] "Go out and gaze, O daughters of Zion, upon King Shlomo." For the meaning of "King Shlomo" is "the King to whom peace (shalom) belongs"; and Shlomo is written with a hei.

והענין כי להיות המשכה מאור א"ס ב"ה שכשמו כן הוא אין לו סוף כו' להחיות עולמות ונבראים שהם בעלי גבול. הנה המשכה זו היא מן ההיפוך אל ההיפוך לגמרי.

And the explanation: for there to be a drawing down from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which, true to its name, has no end (ein lo sof), etc., to give life to worlds and created beings, which are limited, this drawing down is from one opposite to the other, completely.

13 והמחבר ההמשכה והעושה שלום לחבר שני הפכים הוא ענין מלך כי מלכותך מלכות כל עולמים.

And what connects the drawing down and makes peace, to join two opposites, is the matter of "King," for "Your kingship is a kingship of all worlds."

וכמאמר יחיד חי העולמים מלך. כלומר שהוא לבדו יתי' יחיד ומיוחד אלא שחי העולמים הוא רק בחי' מלך מחשבתו הקדומה אנא אמלוך.

And as in the saying, "Unique One, Life of the worlds, King." That is, He alone, may He be blessed, is unique and singular; but [His being] "Life of the worlds" is only the level of "King," His primordial thought, "I will reign."

וזהו מלך שהשלום שלו וכתיב שלמה בה"א [באות ה"א] שהשלום נמשך עד בחי' ה"א תתאה היא המחיה את הנבראים ומהוה אותם מאין ליש ומוציאם מהעלם אל הגילוי ומכח אל הפועל

And this is [the meaning of] "the King to whom peace belongs," and Shlomo is written with a hei: that the peace is drawn down as far as the level of the lower hei, which gives life to the created beings and brings them into being from nothing to something, and brings them out from concealment into revelation and from potential into actuality

(ועמ"ש מזה ג"כ בפ' בראשית בד"ה צאינה וראינה) ומי הוא הגורם שלום זה והתחברות זו היינו עטרה שעטרה לו אמו דבאתעדל"ת [דבאתערותא דלתתא] תליא מלתא.

(and see what is written on this also in Parshas Bereishis, in the discourse beginning "Go out and gaze"). And who causes this peace and this joining? It is "the crown with which his mother crowned him," for the matter depends on an arousal from below (isarusa dilesata).

והנה הנשמות שבג"ע [שבגן עדן] יש מהן שנקראו בנות ירושלים. ויש מהן שנקראו בנות ציון. בנות ירושלים הן הנשמות שעדיין לא נתלבשו בגופות בנ"א [בני אדם] שמקבלות יראה שלם

Now, of the souls in Gan Eden [the Garden of Eden], some are called "daughters of Jerusalem" and some are called "daughters of Zion." The "daughters of Jerusalem (Yerushalayim)" are the souls that have not yet been enclothed in human bodies, who receive "complete awe" (yirah shalem),

דהיינו שלימות היראה שהיא בבחי' א"ס מה שאין המלאכים עליונים יכולים לקבל כ"א כפי מה שנמשך להם במדה לכל א' וא' לפי מדרגתו.

that is, the completeness of awe, which is on the level of the infinite (Ein Sof); whereas the higher angels cannot receive [it] except according to what is drawn down to them in measure, to each and every one according to its rank.

משא"כ יתר מכדי מדתן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] הושיט הקב"ה אצבעו הקטנה ביניהם ושרפן שנתבטלו במציאות לפי שהושיט אצבעו הקטנה יתר מכדי מדתם הראויה להם

But [as for] more than their measure, our Sages, of blessed memory, said: "The Holy One, blessed be He, stretched out His little finger among them and burned them," meaning that they were nullified out of existence, because He stretched out His little finger beyond the measure proper to them.

לפי שהם נתלבשו בבחי' גופות מיסוד האש ויסוד הרוח וכמ"ש עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט.

For they are enclothed in a kind of bodies, from the element of fire and the element of air (ruach), as it is written, "He makes His angels winds (ruchos), His ministers a flaming fire."

אבל הנשמות שעדיין לא נתלבשו בגופות יכולות לקבל אור א"ס ב"ה כמו שהוא בבחי' א"ס וכמ"ש חי ה' אשר עמדתי לפניו לפי שהן כלולות ומיוחדות במאצילן ב"ה ממש (וכמ"ש מזה לעיל בד"ה שחורה אני כו')

But the souls that have not yet been enclothed in bodies can receive the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, as it is, on the level of Ein Sof, as it is written, "As Havayah lives, before whom I have stood"; because they are included in and united with their Emanator, blessed be He, truly (as is written on this above, in the discourse beginning "I am black," etc.).

ובנות ציון נק' הנשמות שבגן עדן שבאו מעוה"ז כי ציון מלשון ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] שבבבל מצוינים. פי' מלובשים שנעשה להם בחי' לבושים מעסק התורה והמצות אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו

And the souls in Gan Eden that came from this world are called "daughters of Zion"; for Zion (Tziy-on) is from the expression "Torah scholars in Babylon are distinguished (metzuyanim)." The meaning is: clothed, for garments are made for them from their occupation with the Torah and the mitzvos, "Fortunate is he who comes here with his learning in his hand,"

כדי שיוכלו ליהנות מזיו השכינה כמו שא"א להסתכל באור גדול בלי כלי

[These garments are] so that they can enjoy the radiance of the Shechinah (Divine Presence); just as it is impossible to look at a great light without a vessel.

ולכן כל הנביאים ואפילו משה רבינו ע"ה [עליו השלום] ראה באספקלריא אלא שמרע"ה [שמשה רבינו עליו השלום] ראה באספקלריא אחת המאירה ושאר הנביאים דרך ז' אספקלריאות.

And therefore all the prophets, and even Moshe our teacher, peace be upon him, saw through a lens (aspaklaria); only that Moshe our teacher, peace be upon him, saw through one shining lens, and the other prophets through seven lenses.

14 וזהו ימים יוצרו ולא אחד בהם ולו קרי כי ימים הם לבושים והם יוצרו בכדי שיהי' [שיהיה] בחי' אחד מאיר בהם.

And this is [the meaning of] "Days were formed, and not (lo) one among them," which is read "and to Him (lo) one among them": for "days" are garments, and they were formed so that the level of "One" would shine in them.

אך לבוש זה אינו אלא ליהנות מזיו בבחי' ההשגה הנפלאה שהוא בחי' חכמה כי חכמת אדם תאיר פניו

But this garment is only for enjoying the radiance, in the manner of the wondrous comprehension, which is the level of Chochmah (wisdom), for "A man's wisdom makes his face shine,"

ובאור פניך נתת לנו תורת חיים שהתורה היא בחינת אור פניו ית' שנהנין מזיו זה הצדיקים בג"ע [בגן עדן] והוא זיו התורה והמצות

and "By the light of Your countenance You have given us a Torah of life": for the Torah is the level of the light of His countenance, may He be blessed, whose radiance the righteous in Gan Eden enjoy; and this is the radiance of the Torah and the mitzvos.

אבל בעטרה שעטרה לו אמו הן הם התורה והמצות עצמן שהן למעלה מעלה מבחינת חכמה שממדבר מתנה בחי' מדבר אשר לא ישב אדם שם ולא ניתן ליהנות לבני אדם בהשגתם והשכלתם כלל.

But "the crown with which his mother crowned him" is the Torah and the mitzvos themselves, which are far, far above the level of Chochmah, for [they are] "from the desert, a gift," the level of "desert," "where no human (adam) dwelt," and it has not been given to human beings to enjoy [it] through their comprehension and understanding at all.

הנה ע"ז נאמר צאינה וראינה. כלומר צאינה מן הלבושים כי אין צורך ללבוש שאין הלבוש אלא כדי להיות כח לקבל ההשגה הגדולה והנפלאה.

Now, of this it is said, "Go out and gaze": that is, go out from the garments, for there is no need for a garment, since the garment is only so that there be the strength to receive the great and wondrous comprehension.

אבל בעטרה אין כח ההשגה מגעת לשם כי היא למעלה מעלה מכח ההשגה והחכמה כנ"ל

But with the crown, the power of comprehension does not reach there, for it is far, far above the power of comprehension and wisdom, as mentioned above

(ובזהר נז' [נזכר] מענין צאינה וראינה בפ' תרומה קל"ד א' וברבות ס"פ פקודי פ' אחרי ספ"ך [סוף פרשה כ'] במדבר ספ"ב [סוף פרק ב'] פי"ב דרמ"ח ג' ובשה"ש [ובשיר השירים] רבה ע"פ צאינה וראינה):

(and the subject of "Go out and gaze" is mentioned in the Zohar, Parshas Terumah, 134a; and in Midrash Rabbah: at the end of Parshas Pekudei; Parshas Acharei, end of chapter 20; Bamidbar, end of chapter 2, chapter 12, 248c; and in Shir HaShirim Rabbah, on [the verse] "Go out and gaze").

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/shir-hashirim/18/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok